

ቴማናዊውም ኤልፋዝ መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ በውኑ ሰው እግዚአብሔርን ይጠቅመዋልን? በእውነት ጥበበኛ ሰው ራሱን ይጠቅማል።

3 ፤ ጻድቅ መሆንህ ሁሉን የሚችለውን አምላክ ደስ ያሰኘዋልን? መንገድህን ማቅናትህ ይጠቅመዋልን?

4 ፤ እርሱን ስለ ፈራህ ይዘልፍሃልን? ወደ ፍርድስ ከአንተ ጋር ይገባልን?

5 ፤ ከፋትህ የበዛ አይደለምን? ለኃጢአትህም ፍጻሜ የላትም።

6 ፤ የወንድሞችህን መያዣ በከንቱ ወስደሃል፤ የእርዘኞቹንም ልብስ ዘርፈሃል።

7 ፤ ለደካማ ውኃ አላጠጣህም፤ ለራብተኛም እንጀራን ከልክለሃል።

8 ፤ በከንድ የበረታ ምድርን ገዛ፤ ከበርቴውም ሰው ተቀመጠባት።

9 ፤ መበለቲቱን አንዳች አልባ ሰድደሃታል፤ የድሀ አደጎችም ከንድ ተሰብሮአል።

10 ፤ ስለዚህ አሸከላ ከብቦሃል፤ ድንገተኛ ፍርሃትም አናውጣሃል።

11 ፤ እንዳታይ ብርሃን ጨለማ ሆነችብህ፤ የውኆችም ብዛት አሰጠመህ።

12 ፤ እግዚአብሔር በሰማያት ከፍ ከፍ አይልምን? ከዋክብትም እንዴት ከፍ ከፍ እንዳሉ ተመልከት።

13 ፤ አንተም። እግዚአብሔር ምን ያውቃል? በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ሆኖ ሊፈርድ ይችላልን?

14 ፤ እንዳያይ የጠቁረ ደመና ጋርዶታል፤ በሰማይ ከበብ ላይ ይራመዳል ብለሃል።

15 ፤ በውኑ ኃጢአተኞች ሰዎች የረገጡአትን የዱሮይቱን መንገድ ትጠብቃለህን?

16 ፤ ጊዜያቸው ሳይደርስ ተነጠቁ፤ መሠረታቸውም እንደ ፈሳሽ ውኃ ፈሰሰ።

17 ፤ እግዚአብሔርንም። ከእኛ ዘንድ ራቅ፤ ሁሉንም የሚችል አምላክ ምን ሊያደርግልን ይችላል? አሉት።

18 ፤ ነገር ግን ቤታቸውን በመልካም ነገር ሞላ፤ የኃጥአን ምክር ከእኔ ዘንድ የራቀች ናት።

19 ፤ ጻድቃን ያዩታል፤ ደስም ይላቸዋል፤ ንጹሐንም በንቀት ይስቁባቸዋል።

20 ፤ በእውነት ሀብታቸው ጠፋ፤ የቀረውንም እሳት በላች።

21 ፤ አሁንም ከእርሱ ጋር ተሰማማ፤ ሰላምም ይኑርህ፤ በዚያም በጎነት ታገኛለህ።

22 ፤ ከአፉም ሕጉን ተቀበል፤ በልብህም ቃሉን አኑር፤

23 ፤ ሁሉን ወደሚችል አምላክ ብትመለስ፤ ብትዋረድም፤ ኃጢአትንም ከድንኳንህ ብታርቅ፤

24 ፤ የወርቅን ዕቃ በአፈር ውስጥ፤ የአፈርንም ወርቅ በጅረት ድንጋይ መካከል ብትጥል፤

25 ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ ወርቅና የሚብለጨለጭ ብር ይሆንልሃል።

26 ፤ የዚያን ጊዜ ሁሉን በሚችል አምላክ ደስ ይልሃል፤ ፊትህንም ወደ እግዚአብሔር ታነሣለህ።

27 ፤ ወደ እርሱም ትጸልያለህ፤ እርሱም ይሰማሃል፤ ስእለትህንም ትሰጣለህ።

28 ፤ ነገርንም ትመክራለህ፤ እርሱም ይሳካልሃል፤ ብርሃንም በመንገድህ ላይ ይበራል።

29 ፤ ቢያዋርዱህ አንተ ከፍ ከፍ ትላለህ፤ ትሑቱንም ሰው ያድነዋል።

30 ፤ ንጹሑን ሰው ያድነዋል፤ በእጅህም ንጽሕና ትድናለህ።